

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

A ante H

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Antiqui enim agonias ab agendo hostias vocabant. Rursus agonia accipitur pro timore et sollicitudine que mentem vegat: ut in euangelio. Et factus in agonia prolixius orabat.

Agonius dicebat deus qui consideret rebus gerendis. Et agonius dies erat quo rex agoniam hostiam imolabat. Et agonius molestia inferens dicitur.

Agonima atis. certamen: ut de diuo Anastasio legitur. Sua agonissima gratanter suscepit. Proprie tamen palma seu premium agonissima dicitur.

Agonista: qui in agone contendit. Græce ἀγωνιστής dicitur certator/pugil.

Agonisticus a. um. certatorius: quod ad agone pertinet. Aug. in psal. interpretari one. Agonistica ista vana et ludicra non debet affectare christianus.

Agonotheta penul. cor. munerari: quasi agonis disposito: seu prefecto: qui premium certantibus in quolibet ludorum genere proponit: qualis Menas apud Virgilium. Locomit enim sic ἀγωνοποιός certamen: et τειθεύς τειθειός: positus disposito. Aug. Non audis athleta dominum ab agonotheta petere adiutorium pugne. Hiero. Iste agonotheta non propterea nos pugnare voluit: ut nos possit benedicere.

Agonico penul. pduc. neu. et Agonicoz depo. significat dimico/contendo. Hiero. in eccle. Agonizare pro aia tua iusticia. Lyprianus ad Boylen. Dis quod agominatur in omnibus continentis est.

Agoranomus penultima correpta: apud Plautum edile significat: qui in Cap. ait. Euge edictioes edicticias hic quidem habet mirum adeo est nisi hunc fecerit si bi eotli agoranomus. Dicitur agoranomus a foro: verum venalium cui regula prefigitur: sed si greca lingua audire volumus aliud significat: quoniam ἀγορά και ἀγορεύω το φθεγυόμαι και ἀγο του πειλειρ πο μασ: quasi qui fori ius haberet.

Agoreus: a nostris nundinarius villa emens: ab agorago emo. Hora. Daume defende decem camene Lemis agorez. Agoza enim fori venalium dicitur: quod etiam p concione: p precio rei: p re vendita: et p foro iudiciali quibus ponitur.

Agraphus pe. cor. latine non scriptus dicitur. Agryni siue agryntesides: dicitur sunt populi ab urbe agryno siue augurio.

A ante B

Ahenus na. num. idem quod greus. Virgilius. Et luce cozulfus abena.

A ante Z

Aio is. it. aiebā bas. bat. Ai aisti aitarimus aistis. Aug. Vos adiacentes in malo aistis. Plautus in Aul. De vnice vni er omnibus atqz illa amare aiebas. Menius. Acl ai vel nega. Luce. de si. bo. Quasi ego id curē qz ille aiat aut neget.

Aius deus a Romanis dicitur est ab eo qz aiebat. Nam olim Rome audita vox est silētio noctis clarior: humana voce: que iuberet magistratibus nunciari gallos aduentare: et vt puerent ne Roma a gallis caperetur: et eo dicitur est deus Aius. i. loquens: sicut docet Luce. lib. ij. de diui.

A ante L

Ala: qua aues volant. A cuius similitudine ala etiam dicitur locus ille co cauus subter brachiū in homine: quia in eo pili quasi pennę nascuntur. Plini. lib. ij. Elephas tñ sub armis duas scs mamas: nec in pectore sed citra in alis occultas. Hinc hircinus odor ille concipitur: pprie tñ vocatur arilla: a qua fit ala. Contra Pufci: qui vult arilla per diminutionē fieri ab ala: et mallā a mala. Ciceronis hec sunt verba. Quinetā ver

ba sepe contrahuntur: non vltis causa sed auritū. Quis autē vester apilla ala factus est nisi fuga litterę vastioz: qui i litterā etiā e marillie et apillie: et yello. et paupillo cōsuetudo elegans latini sermonis euellit. Sed hoc nomen quidā aspirant. Dicitur a asella: vt in sacris litteris. Abfēdit piger manū sub asella. Dg terea ala dicta est equitū turma: qz pedites tegat alarū vice. Nam in equitū ordinibus circū legiones deyttra sinistras tanqz alę autū corpibus locabant. Vir. lib. iij. Nū trepidant alę saluifę indagine cingāt. In de dicitur sunt equites alares vel alarij.

Alari? a. um. quod est alę equitū turme. Tñ alarij eqtes. Alatus a. um. ab ala autū: quod habet alas. Allat? vō per duplex ll. appozatus.

Alauda auis: quod olim galerita vocabatur: quia apicē habet: hoc est plumā elatā in capite ad similitudine gale: ri siue galeę. Bar. appellat galericū: et a grecis cozpdalus dicitur. Postea gallico vocabulo Alauda vocata est quedā legio apud Romanos. Galli em hoc nomine vocant galeā. Unde milites qui galeis vtūtur dicitur sunt alaudę. Scribit Plinius libro. ij. alaudā auticulā appellatā quondā galeritā gallico vocabulo etiā legioni nomen dedisse. Ideoqz cesar cū ex gallis legione conscriberet: alaudā appellauit. De qua legione Luce. ad Briticū sic scribit. Antonius cū legione alaudarū ad urbē pergere: pecunias municipis impare. Militaria em vocabula traducta sunt ab ipsis rebus que ita nominant. pprie: quarū rez in acie structa sui cuiusqz vocabuli imagines ostēdunt.

Alabarches: latine salis prefectus: vt est apud Iosephū in vicino antiquitatis libro. Et fuit apud egyptios et iudeos honoris appellatio.

Alabande Ionię ciuitas Apollonio rhetore nobilitata. Hinc alabandes et alabandicus: que sic ab inuicem differunt: qz alabandicus siue alabandiacus nomen est possessiuū. Unde alabandiacos libellus pro barbaris et ineptis greci capiunt. Alabandes ciues oppidi dicuntur. Unde carbūculos prefectos alabandes quasi municipes appellant impolitos atqz rudes alabandicos.

Alabastrū genus marmoris perlucidi et coloribus distincti: ex quo fiebat vasa vnguentaria. Bar. Quot colmi redolēt alabastra focoz deoz. Dicit et alabastrus: quā Pl. scribit seruadis vnguentis maxime idoneū nasci circa thebas: egyptias et Damascū syrie: quod pisci romani: sicut alij magnates nūc rome prestan do p fenestras lumine vtēbant. Sistr alabastrer dicit. Ci. lib. ij. Acad. Quib? etiā alabastrer plen? vnguenti putrescere videtur. Et lapis alabastrites penul. pd. Plini. lib. xxxvj. Hunc aliqui lapidē alabastriten vocant: quem cauant ad vasa vnguentaria. Hunc lapidē etiā vocant onycen. Sunt etiā mirothetia et narthetia vnguentoz loculamēta: sed vt puto tales dicitōes improprie capiunt a latinis: greca em lingua manifesta est oti ασηρει και λαμβαρω in numero plurali τα αλαβαστρα pprie pirides vnguentoz et vntionū sine ansulis. Calimachus tñ in hymno palladis in genere mascul. posuit: itaqz ab odoribus potius qz odores a lapide dicuntur.

Alabia grece αλαβια latine innocentia dicitur. Sed est dictio in greco et in latino corrupta. Græce enim scribi debet: αβλαβεια οτι βλαβη κοκουρια εστι απο του βλαπτειν. Et ideo latine debet dici alaba penultima pducta: quoniam ei dipthēgus mutatur in g longum: vt κυθηρια citherea πηρη λοπεια penelopea.

Alacer et alacris penul. cor. dicitur is qui ingentis est sensus: hoc est: qui viget sensibus vniuersis: vt inquit Arfō. quod est indicū erecti animi atqz sublimis: et cui sensus quis in suo loco degit sicut contrario. L. y

